

Lovforslagets indhold

Lovforslaget skaber hjemmel til at stille krav om, at der i forbindelse med væsentlige ombygninger i det støttede boligbyggeri beliggende udenfor fjernvarmedækkede områder installeres solvarmeanlæg til forsyning af varmt brugsvand. Dette gælder også, hvis der særskilt foretages væsentlige ændringer eller udskiftning af varmtvandsinstallationer.

Det er hensigten, at by- og boligministeren efter samme retningslinier som miljø- og energiministerens administrativt fastsætter nærmere regler for, hvornår installation af solvarmeanlægget kan anses for totaløkonomisk rentabel.

Ad C. Refusion af lejetab i boliger til flygtninge

Lovforslagets baggrund

Forslaget er en udmøntning af aftalen mellem regeringen og Kommunernes Landsforening om kommunernes økonomi 2002.

Nogle kommuner har en udbygningsgrad eller en boligsammensætning, der med de gældende regler kan gøre det vanskeligt at skaffe et tilstrækkeligt antal egnede boliger til flygtninge på det lokale lejemarked. For disse kommuner kan køb af boliger med henblik på udlejning til flygtninge være en mulighed.

Det er derfor aftalt, at der som for lejede boliger skal skabes mulighed for refusion af eventuelt lejetab i forbindelse med udlejning af kommunalt ejede boliger til flygtninge. Der skal samtidig tilskyndes til, at den enkelte kommune begrænser tabet mest muligt.

Lovforslagets indhold

Forslaget om refusion af lejetab i kommunalt ejede boliger, der udlejes til flygtninge er en udmøntning af den indgåede aftale mellem Regeringen og Kommunernes Landsforening om kommunernes økonomi for 2002.

Efter den gældende boligstøttelovs § 75, jf. § 71, refunderer staten kommunernes udgifter til betaling af leje for en bolig, der stilles til rådighed for kommunen til brug for flygtninge. Refusion ydes med 100 pct. af den betalte leje i perioden fra boligen er til rådighed og indtil udlejning sker.

Der foreslås en tilsvarende ordning for boliger, som kommunen ejer eller erhverver med henblik på udlejning til flygtninge. Det foreslås således, at staten refunderer kommunens løbende udgifter vedrørende boligen, hvis en kommune køber en bolig med henblik på udlejning til flygtninge, eller hvis den træffer beslutning om, at en bolig, der ejes af kommunen, fremover skal udlejes til flygtninge. Refusion gives til

kommunens udgifter fra det tidspunkt, hvor boligen er til rådighed til udlejning, og indtil udlejning sker. For at tilskynde til at den enkelte kommune begrænser tabet mest muligt foreslås, at beløb, der refunderes, ikke kan overstige den normale leje for sædvanlige lejligheder af tilsvarende størrelse.

Økonomiske og administrative konsekvenser for stat, amter og kommuner

Forslaget indebærer samlet set mindredgifter for stat og kommuner. Nedenfor belyses de økonomiske konsekvenser særskilt for de enkelte elementer i forslaget.

Andelsboliger – kvoteforhøjelse og støtteomlægning

Forslaget om kvoteforhøjelse og støtteomlægning for nye andelsboliger indebærer mindredgifter for stat og kommuner som nettoeffekt af, at forslagets delelementer har modsatrettede økonomiske konsekvenser:

- 1) Omlægningen af støtten fra løbende ydelsesstøtte, svarende til ca. 17 pct. af anskaffelsessummen, til et engangstilskud på 10 pct. af anskaffelsessummen, dog højst 1.200 kr./m², skønnes at medføre offentlige mindredgifter vedrørende den nuværende årlig kvote 1.000 boliger på 119 mio. kr. pr. tilsagnsårgang, opgjort i nutidsværdi. Den støtteberettigede anskaffelsessum er forudsat reduceret fra 1.335.000 kr. pr. bolig til 1.150.000 kr. pr. bolig ved uændret gennemsnitlig boligstørrelse. Pensionister, der bor i andelsboliger, kan opnå boligydelse til betaling af boligafgiften efter lov om individuel boligstøtte. Den samlede virkning af støtteomlægningen på boligafgiften skønnes med betydelig usikkerhed i gennemsnit at få et sådant omfang, at det ikke vil få nævneværdige konsekvenser for det offentliges udgifter til boligydelse.
- 2) Forhøjelsen af kvoten med 800 boliger til i alt 1.800 boliger om året skønnes at medføre offentlige merudgifter til engangstilskud på 92 mio. kr. pr. tilsagnsårgang.

Lovforslaget indebærer dermed samlet offentlige mindredgifter til finansieringsstøtte på 27 mio. kr. pr. tilsagnsårgang, opgjort i nutidsværdi. Mindredgifterne fordeles med 67 pct. til staten, svarende til 18 mio. kr., og 33 pct. til kommunerne, svarende til 9 mio. kr. Den forventede forøgelse af investeringerne i byggeriet, svarende til en meraktivitet på 800 boliger årligt, skal ses i sammenhæng med investeringseffek-